

øvrige Deel lide saameget mere under den Færdsel, som der nu er. Det er ganske vist ogsaa kun ganske kort Tid siden, at Bernporten toges bort, men gaaer man ud fra, at den var Statens, skulde man have troet, at man havde fundet den blandt Indtægterne. Hvor er den bleven af? Har Kjøbenhavns Commune eller Frederiksberg Commune taget den? Jeg vil næsten troe det Sidste; det er saa nemt, naar man blot kan faae Forøringer af Staten. Jeg troer ved denne Leilighed at turde paastaae, at Kjøbenhavns Commune betragter Staten saaledes, som man paastaar, at denne betragter Sorø Academi, nemlig som en god Malkeko, af hvilken man ved enhver Leilighed skal søge at faae saa Meget ud som muligt. Er det Frederiksberg Commune om at gjøre at beholde Veien i smuk, farbar Stand, og er det Kjøbenhavns Commune ligesaa meget om at gjøre, seer jeg ikke, hvorfor man vil vælte den hele Byrde over paa Statskassen, og man forsøger jo kun paa at faae denne Sag istand, for senere at slippe med en lempelig Istandsættelse. Jeg foreslaaer, at man nægter de 8,000 Rbd. og dernæst seer, om Frederiksberg Commune vil kunne tvinge Staten i den Henseende, hvad jeg meget betvivler.

Winther: Efterat vi have hørt, at der ikke er noget Haab om, at Sagen kan blive endelig afgjort, hvis de 5000 Rbd. bevilges, forekommer det mig, at enhver Grund til at bevilge disse falder bort. Søvrigt skal jeg med Hensyn til en tidligere Øttring af mig, som blev modsagt af den ærede Indenrigsminister, nemlig at der ikke forelaa en endelig Afgjørelse, bemærke, at jeg havde opfattet hans Øttringer under en Conference i Udvalget paa den Maade, som jeg her har fremfat, men det maa altsaa være en Feiltagelse fra min Side. Men saa skal jeg paa den anden Side ikke tilbageholde en anden Øttring, og det er den, at det forekommer mig beshynderligt, at, naar man veed, at et Spørgsmaal af den Art som denne Veis Overdragelse til en Commune ligger for til Afgjørelse, man saa udenvidere indrømmer et Selskab af Rigmænd en Concession til at benytte denne Veil til derigjennem at skaffe sig Indtægter, — jeg mener her Spor-

veisselskabet —, uden at betinge sig nogen Godtgjørelse for Brugten af denne; det vilde være forekommet mig rigtigere, at man her havde taget sine Reservationer og søgt at spare Statskassen for idetmindste en Deel af de Udgifter, som man nu her foreslaaer, at den skal udrede. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt 1ste Valgkreds (Hall) fremsatte den Øttring, at det skulde være noget ganske Beshynderligt, at man vilde have Underhandlinger med Sporvognsselskabet, Omnibusentreprenuerer, Tracteurer osv. og med de to Communer, Frederiksberg og Kjøbenhavn, Noget, jeg ogsaa omtalte. Det forekommer mig dog, at det ikke kunde være saa beshynderligt, om man i sin Affindelse med Frederiksberg Commune overlod til den at skaffe sig en Deel af Udgiften refunderet, navnlig fra dem, der have Tracteurssteder i Alleen, og lod Communen faae en Rettighed til at skaffe sig et rigeligere Bidrag d. r. fra, end der under almindelige Forhold kunde faaes, og jeg kan derfor aldeles ikke see, at det ærede Medlem har beviist, at dette Forslag var saa beshynderligt, som han søgte at fremstille det. Efter den hele Udvoilling, som Sagen nu har faaet, maa jeg sige, at der efter min Mening ikke er Andet at gjøre end at nægte begge de foreslaaede Summer og saa lade Sagen begynde forfra igjen. Hensyn til Veiens Vedligeholdelse er jo ikke til Hinder herfor, det vide vi fra den ærede Minister. Staten kan komme til endnu engang at faae nogen Udgift til Vedligeholdelsen, men dette er for os ingen Grund til at vige tilbage; thi komme vi engang til en Affindelse i denne Sag, kunne vi tage et billigt Hensyn til de Udgifter, vi midlertidig have maattet udrede paa Grund af den Modstand, der reistes fra Andres og især fra Communens Side, eller navnlig her i Thinget fra deres Side, som tale Frederiksberg Communes Sag, idet de nemlig lade os vide, at den ikke vil tage mod et Tilbud af 5000 Rbd., men vil have alle 8000 Rbd.

L. C. Larsen: Efterat der nu er talt saa Meget om denne Sag, vilde jeg ansee det for vigtigt, om jeg nu vilde gaae ind paa at udvilde den Retsstilling, som jeg troer, at Sagen indtager, og jeg skal derfor ganske kort sige, at jeg agter at stemme for Bevillingen af